

I NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU – 5 III 2006

Nadzieja zbawienia

W pierwszą niedzielę Wielkiego Postu zatrzymujemy się nad dwoma wydarzeniami z ziemskiego życia Pana Jezusa. Pierwsze – to post i kuszenie Jezusa na pustyni, drugie – to początek nauczania Jezusa. Zastanówmy się nad pierwszym, o którym św. Marek pisze bardzo krótko: „Czterdzieści dni przebył na pustyni, kuszony przez szatana” (Mk 1,13).

1. Przewyciężanie pokus

Próba kuszenia okazuje się porażką szatana. Więcej, Pan Jezus jako człowiek wychodzi z niej umocniony. Umocnienie to jest związane z obecnością aniołów. Ewangelista pisze, że „aniołowie Mu usługiwali” Ich posługa stanowi umocnienie dla Jezusa jako człowieka.

Postawmy pytanie: Czego uczy nas dzisiaj Pan Jezus w tym wydarzeniu? Jakie przesłanie zbawcze, jaka dobra nowina jest w nim zawarta?

Przed wszystkim wydarzenie kuszenia na pustyni mówi nam i przypomina o tym, że można wychodzić zwycięsko z każdej pokusy szatana. Takie zwycięstwo nas umacnia duchowo. Ponadto w przewyciężaniu ataków Złego pomagają nam aniołowie. Jak Jezusowi na pustyni usługiwali aniołowie, tak również nam usługują oni przez dobre natchnienia i wstawiennictwo u Boga.

2. Ocalająca moc wody chrzcielnej

Św. Piotr pisze w swoim Pierwszym Liście o potopie w czasach Noego w następujący sposób: „Za dni Noego cierpliwość Boża oczekiwiała, a budowana była arka, w której niewielu, to jest osiem dusz zostało *uratowanych przez wodę*” (1 P 3,20). Dla Apostoła wody potopu nie są śmiercionośną siłą zagłady, lecz stanowią środek ocalenia – są ocaleniem dla Noego i jego rodziny.

Wody potopu, które uratowały rodzinę Noego, są zapowiedzią wód chrzcielnych. Św. Piotr pisze o tym w dalszej części swego Listu następująco: „Teraz również zgodnie z tym wzorem ratuje was ona we chrzcie nie przez obmycie brudu cielesnego, ale przez zwróconą do Boga prośbę o dobre sumienie, dzięki zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa” (w. 21).

W jakim sensie ratuje nas woda chrztu?

3. Dobre sumienie

Apostoł zwraca uwagę na sumienie człowieka. Według niego, woda chrztu ratuje człowieka w ten sposób, że otrzymuje on od Boga dobre sumienie, które ostatecznie jest darem Zmartwychwstałego Pana. Woda chrzcielna jest zewnętrznym, widzialnym znakiem obecności i działania Zmartwychwstałego Pana. Św. Piotr pisze, że woda chrzcielna posiada moc ocalającą człowieka „dzięki zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa”

Czym jest zatem dobre sumienie? Według nauki II Soboru Watykańskiego jest ono miejscem świętym w człowieku, jest wewnętrznym sanktuarium, w którym człowiek może usłyszeć głos samego Boga. Ten głos jest przede wszystkim słowem Jezusa Chrystusa, słowem wcielnego Syna Bożego, o którym pisze na końcu dzisiejszego fragmentu Listu św. Piotr: „On jest po prawicy Bożej, gdyż poszedł do nieba, gdzie poddani Mu zostali Aniołowie i Władze, i Moce” (w. 22). Zmartwychwstały Pan, siedząc po prawicy Ojca, jest równocześnie Tym, który przemawia do nas w sumieniu. Jeśli słyszymy Jego głos i jesteśmy Mu posłuszni, wtedy nasze sumienie jest dobre. Jeśli nie słuchamy Jego głosu, lecz tylko siebie samych, to sumienie jest złe.

Nasze zbawienie zależy więc od dobrego sumienia. Dzięki Jezusowi Chrystusowi przemawiającemu do nas w dobrym sumieniu możemy mieć nadzieję zbawienia.

ks. Włodzimierz Wołyniec